

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 49/2021-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 11. februára 2021 v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára, zo sudkyne Jany Laššákovej a sudcu Ľuboša Szigetiho (sudca spravodajca) predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpenej advokátom JUDr. Martinom Jarabicom, konajúcim prostredníctvom spoločnosti Jarabica, s. r. o., advokátska kancelária, Kutlíkova 17, Bratislava, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupmi Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave v konaniach vedených pod sp. zn. KRPZ-BA-OKS-St'-21/2020 a sp. zn. KRPZ-BA-OKS-St'-150/2020; Prezídia Policajného zboru v konaní vedenom pod sp. zn. PPZ-OKS-St'-177/2020 a Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Malackách a Obvodného oddelenia Policajného zboru v Malackách v konaní vedenom pod sp. zn. ORPZ-MA-OPP2-155/2020 a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Sťažnostná argumentácia

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 30. novembra 2020 doručená ústavná sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej aj „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupmi Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave (ďalej len „krajské riaditeľstvo“) v konaniach vedených pod sp. zn. KRPZ-BA-OKS-Sť-21/2020 a sp. zn. KRPZ-BA-OKS-Sť-150/2020; Prezídia Policajného zboru (ďalej len „prezídium“) v konaní vedenom pod sp. zn. PPZ-OKS-Sť-177/2020 a Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Malackách a Obvodného oddelenia Policajného zboru v Malackách (ďalej len „okresné riaditeľstvo“ alebo „obvodné oddelenie“) pod sp. zn. ORPZ-MA-OPP2-155/2020 (ďalej len „namietané postupy a konania“).

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľka podala 27. januára 2020 sťažnosť na postup policajtov podľa zákona č. 9/2010 Z. z. o sťažnostiach v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sťažnostiach“) prostredníctvom elektronického portálu verejnej správy. Predmetná sťažnosť bola zaznamenaná útvarom kontroly Úradu inšpekčnej služby 4. februára 2020, ktorý ju na základe príslušnosti postúpil krajskému riaditeľstvu. Krajské riaditeľstvo jej sťažnosť podľa § 13 ods. 1 citovaného zákona však nevybavilo v zákonnej lehote 60 dní od prijatia, resp. ani v dodatočnej lehote 30-dňovej lehote a neoznámilo sťažovateľke prípadné predĺženie lehoty na vybavenie sťažnosti podľa § 13 ods. 2 tohto zákona. Proti tomuto postupu podala sťažovateľka novú sťažnosť zaevidovanú útvarom kontroly Úradu inšpekčnej služby 27. mája 2020, ktorý ju postúpil z dôvodu príslušnosti prezídiu. Prezídium na základe prešetrenia sp. zn. PPZ-OKS-Sť-177/2020 vo veci dospelo k záveru, že predmetná sťažnosť bola odložená 18. februára 2020 na základe § 6 ods. 1 písm. a) zákona, pretože v dôsledku aplikácie zákona o sťažnostiach

bol nesprávne vyhodnotený postup pri vybavení elektronicky podanej sťažnosti. Bola tiež opomenutá skutočnosť, že elektronicky podaná sťažnosť KRPZ-BA-OKS- Sť-21/2020 bola podaná prostredníctvom prístupového miesta, ktoré vyžaduje úspešnú autentifikáciu, čím sťažovateľka úspešne autentifikovala svoju sťažnosť v súlade s § 5 ods. 4 zákona o sťažnostiach a v konečnom dôsledku teda nebola daná zákonná prekážka na jej prešetrenie.

3. Podľa záverov z prešetrenia prezídiom bolo krajským riaditeľstvom vydané opatrenie pod sp. zn. KRPZ-BA-OKS-380-004/2020 a sťažnosť KRPZ-BA-OKS-Sť-21/2020 dostala novú sp. zn. KRPZ-BA- OKS-Sť-150/2020. Dňa 14. októbra 2020 krajské riaditeľstvo vyhodnotilo sťažnosť sťažovateľky piatimi rozličnými bodmi, a to tak, že tri body boli zamietnuté na základe nemožnosti prešetrenia sťažnosti a dva body boli ďalej postúpené okresnému riaditeľstvu v októbri 2020, ktoré ju neskôr odstúpilo obvodnému oddeleniu Policajného zboru v Malackách. To do dnešného dňa v merite ešte nerozhodlo.

4. Sťažovateľka namieta, že prieskumy v konaní trvajú od 30. apríla 2020, čo predstavuje porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieskumov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, hoci zároveň uviedla, že v konaní spomínaní porušovatelia priebežne vykonávali určité procesné úkony.

5. S prihliadnutím na uvedené sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie nálezom rozhodol, že označené základné právo sťažovateľky podľa čl. 48 ods. ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru namietanými postupmi konaniami krajského riaditeľstva a prezídia, ako aj okresného riaditeľstva a obvodného oddelenia porušené bolo. Súčasne žiada, aby ústavný súd okresnému riaditeľstvu prikázal konať bez zbytočných prieskumov. Domáha sa aj finančného zadosťučinenie v sume 1 000 € a priznania trov konania v sume 375,24 €

II.

Právomoc ústavného súdu a relevantná právna úprava

6. Podľa čl. 124 ústavy je ústavný súd nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

7. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

8. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov a o ich bezúhonnosti ustanoví zákon. Týmto zákonom je zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), nie zákon „č. 38/1993 Z. z.“, ako to uvádza sťažovateľka, kvalifikovane zastúpená advokátom, ktorý sa už na toto konanie pred ústavným súdom v tomto prípade nevzťahuje.

9. Ústavný súd podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

10. Podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania,

- a) na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc,
- b) ktorý je podaný navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 alebo § 35 a ústavný súd nevyhovел žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37,
- c) ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom,
- d) ktorý je neprípustný,
- e) ktorý je podaný zjavne neoprávnenou osobou,
- f) ktorý je podaný oneskorene,
- g) podľa § 42 ods. 2 písm. f), g), q), r), t) alebo písm. v), ktorý je zjavne neopodstatnený.

III.

Predbežné prerokovanie návrhu a právne posúdenie veci ústavným súdom

11. Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní tejto ústavnej sťažnosti preskúmal, či ústavná sťažnosť sťažovateľky obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 a § 43 zákona o ústavnom súde) a osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123 a § 124 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

12. Predmetom a podstatou ústavnej sťažnosti je námietka sťažovateľky, že v jej prípade označené orgány nekonajú viac ako 6 mesiacov, a tak dochádza k porušovaniu jej označených práv v bode 1.

12.1 Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná.

12.2 Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03).

13. Ako z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, sťažovateľka sa domáhala v roku 2020 podaním podľa zákona o sťažnostiach ako osobitného predpisu prešetrenia nezákonného postupu policajtov, ktoré podľa nej nie je dosiaľ riadne a včas vybavené, čím malo dôjsť k porušeniu jej uvedených práv. Podľa tohto zákona postupujú orgány verejnej správy, ktorými sú orgány štátnej správy a nimi zriadené organizácie, orgány územnej samosprávy a nimi zriadené organizácie, osoby, ktorým zákon zveril rozhodovanie o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach iných osôb. Podľa tohto zákona postupujú aj iné orgány Slovenskej republiky, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

14. Zákon o sťažnostiach je všeobecným právnym predpisom upravujúcim postupy súvisiace s vybavovaním a prešetrovaním sťažností, a preto sa použije vždy, pokiaľ to osobitný predpis nevytlúči. Zároveň platí, že pokiaľ osobitný predpis nevytlúči pôsobnosť zákona o sťažnostiach, potom sa zákon o sťažnostiach použije subsidiárne aj na postup prešetrenia a vybavenia sťažnosti primárne upravenom v osobitnom predpise.

15. Ústavný súd konštatuje, že ústavná sťažnosť sťažovateľky je zjavne neopodstatnená, preto ju odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

15.1 O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť vtedy, ak namietaným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom orgánu verejnej moci nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného práva alebo slobody, realnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (porov. napr. I. ÚS 105/06, II. ÚS 66/2011, III. ÚS 155/09, IV. ÚS 35/02).

15.2 Vychádzajúc zo skutkového stavu veci je zrejmé, že krajské riaditeľstvo a prezídium sa sťažnosťou sťažovateľky podľa zákona o sťažnostiach proti nezákonnému postupu policajtov voči jej osobe včas a primerane zaoberali a dali jej aj relevantnú odpoveď na jej prednesené námietky, keď konštatovali, že predchádzajúci postup krajského riaditeľstva bol v rozpore s § 6 ods. 1 písm. a) zákona o sťažnostiach. Súčasne jej okrem iného uviedli v prípise zo 14. októbra 2020, že pokiaľ ide o *«situáciu pred príchodom hliadky Policajného zboru, kedy ste sa pripravovali na jazdu s Vaším motorovým vozidlom, činnosť hliadky Policajného zboru pred ich príchodom k Vám, spôsob príchodu hliadky... za Vaším motorovým vozidlom v Malackách... činnosť policajta, ktorý Vás „v mene zákona nevyzval na predloženie dokladov“»*, resp. že *„Podanie v tejto časti nie je sťažnosťou v zmysle § 4 ods. 1 písm. a) zákona o sťažnostiach, pretože má charakter vyjadrenia,*

podnetu. Preto podanie nebolo prešetrené v zmysle zákona o sťažnostiach, ale bolo postúpené Okresnému riaditeľstvu Policajného zboru v Malackách na ďalšie konanie.“.

16. Ústavný súd po preskúmaní všetkých relevantných skutočností konštatuje, že ústavnú sťažnosť bolo možné prima facie odmietnuť z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti, keďže podania sťažovateľky boli označenými orgánmi vybavené v rámci ich kompetencií, rešpektujúc príslušné ustanovenia zákona o sťažnostiach, a údajné celkové prieťahy v namietaných konaniach, súčasne i s porušením zákonných lehôt (naposledy nekonanie obvodného oddelenia, ktorému vec bola odstúpená v októbri 2020) v žiadnom prípade nedosahujú ústavný rozmer, keďže jednak z pohľadu namietanej dĺžky konania iba 6 mesiacov a tiež zisteného skutkového stavu neexistuje žiadna možnosť vyslovenia porušenia označených práv zo strany uvedených orgánov. Okolnosti danej veci tak neumožňujú ústavnému súdu vec prijať na ústavný prieskum, pretože je zrejmé, že cieľ, ktorý viedol sťažovateľku k podaniu sťažnosti, bol označenými orgánmi riešený ako podnet na prijatie opatrení proti postupu policajtov a bude ho riešiť obvodným oddelením.

17. Navyše, podľa § 2 ods. 2 Správneho súdneho poriadku, ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, mohla sťažovateľka za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať sa ochrany predovšetkým na správnom súde. To však sťažovateľka pred podaním ústavnej sťažnosti nevyužila. Ústavný súd tak jej ústavnú sťažnosť mohol odmietnuť aj pre neprípustnosť podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. februára 2021

Peter Molnár
predseda senátu